

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

พื้นที่ศึกษา

ที่ตั้งและอาณาเขต

พื้นที่ศึกษาคือพื้นที่ในทะเลบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตอนบนของจังหวัดสมุทรปราการ ละคริงเทรา ถึงชลบุรี ตั้งแต่ด้านซ้ายของปากแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดสมุทรปราการ ตลอดแนวชายฝั่งจนถึงบริเวณเหนือเกาะสีชังจังหวัดชลบุรี บริเวณระหว่างลองติจูด $100^{\circ} 27' 22''$ (N1499195.95) – $100^{\circ} 59' 22''$ (N1499195.95) และละติจูด $13^{\circ} 33' 21''$ (E657532.90) – $13^{\circ} 07' 01''$ (E715048.44) รวมพื้นที่ศึกษาทั้งหมดประมาณ 2,227 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่ศึกษาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก มีภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อนและได้รับอิทธิพลของอากาศทะเล แบ่งภูมิอากาศออกได้ 3 ฤดูคือ

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม เป็นระยะเวลา 6 เดือน ปริมาณน้ำฝนสูงสุดอยู่ในช่วงเดือนกันยายน มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ 238 มิลลิเมตร ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย 84.1 เปอร์เซ็นต์ อุณหภูมิเฉลี่ยในช่วงฤดูฝน 28.05 องศาเซลเซียส

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ เป็นระยะเวลา 3-4 เดือน อากาศบริเวณนี้ไม่หนาวเย็นนัก เนื่องจากนอกจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นลมหนาวแล้วยังได้รับอิทธิพลจากลมทะเลด้วย อุณหภูมิต่ำสุดจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคม-มกราคม มีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 25.7 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่ำสุด 60.7 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยน้อยที่สุดในเดือนธันวาคม 6.07 มิลลิเมตร

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงต้นเดือนพฤษภาคม เป็นระยะเวลาประมาณ 3 เดือน ในช่วงเวลานี้มีกระแสลมร้อนจากทะเลจีนใต้พัดเข้ามา จึงมีผลทำให้อุณหภูมิโดยทั่วไปสูงขึ้น และอากาศร้อนมากในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม เดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 29.6 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 75.23 มิลลิเมตร

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดทั้งปีเท่ากับ 1,781.77 มิลลิเมตร

ข้อมูลและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา

1. ข้อมูลดาวเทียมสำรวจทรัพยากรธรรมชาติ RADARSAT 1 ระบบ SAR Fine Mode บริเวณอ่าวไทยตอนบน รายละเอียดภาพ 8x8 เมตร บันทึกข้อมูลเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2547
2. แผนที่เดินเรือ กรมอุทกศาสตร์กองทัพเรือ
3. ข้อมูลมาตราน้ำ น่านน้ำไทย-อ่าวไทย-ทะเลอันดามัน พ.ศ. 2548 กรมอุทกศาสตร์กองทัพเรือ
4. ข้อมูลรายชื่อผู้รับอนุญาตทำการประมงด้วยเครื่องมือประมงประจำที่ประเภทโป๊ะจากกรมประมงในจังหวัดสมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา และชลบุรี
5. ข้อมูลภาคสนามจากการสำรวจในพื้นที่ศึกษา
6. เครื่องบอกพิกัดภูมิศาสตร์ (Global Positioning System Receiver: GPS Receiver)
7. กล้องถ่ายรูประบบดิจิทัล
8. แผนที่ฐาน (Basemap) มาตราส่วน 1:50,000 ของกรมแผนที่ทหาร ลำดับชุด L7017 ราว 5136 III, 5136 II, 5135 I, 5135 II สำหรับใช้ร่วมกับเครื่องหาตำแหน่งบนพื้นโลกในการตรวจสอบข้อมูลภาคสนาม
9. อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้
CPU: PENTIUM 4, RAM ขนาด 256 MB, Hard Disk ขนาด 40 GB และ Monitor ขนาด 17 นิ้ว

ซอฟต์แวร์ที่ใช้ ได้แก่ ระบบปฏิบัติการไมโครซอฟวินโดวส์ 2000, โปรแกรมประยุกต์ด้านการสำรวจข้อมูลจากระยะไกล PCI Geomatica 8.2.1 และโปรแกรมประยุกต์ด้านระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ArcView® GIS 3.3

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลดาวเทียม

ในส่วนของการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดาวเทียม (ภาพที่ 12) มีดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการ (Preparation)

เป็นการเริ่มจัดหาภาพถ่ายจากดาวเทียมมาทำการวิเคราะห์ โดยในการวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้ข้อมูล RADARSAT 1 โดยได้รับการสนับสนุนข้อมูลจากโครงการความร่วมมือการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง (Thailand Aquaculture Management Project: TAMP) มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อใช้ในการศึกษา

2. งานปรับปรุงข้อมูลก่อนการวิเคราะห์

เนื่องจากข้อมูลที่ได้ยังมีความผิดพลาดจากการบันทึกภาพจึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขค่าผิดพลาดลักษณะนี้ โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

2.1 การปรับแก้เชิงรังสี (Radiometric Correction) เป็นการปรับแก้ช่วงคลื่น ซึ่งอาจผิดพลาดได้ จากความคลาดเคลื่อนของอุปกรณ์ ทางความเข้มของแสง ในเครื่องกวาดรับข้อมูลหรือจาก มุมแสงอาทิตย์ (Sun Angle) หรือจากการแตกกระจาย ของการแพร่ทางสนามแม่เหล็ก ผ่านชั้นบรรยากาศ

2.2 การปรับแก้เชิงเรขาคณิต (Geometric Correction) เป็นการปรับแก้ความเพี้ยนเชิงเรขาคณิตของข้อมูลดาวเทียมซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากโลก เช่น ความโค้งของโลก และการหมุนรอบตัวเองของโลก ดาวเทียม วงโคจรของดาวเทียมและ โปรเจกชันของภาพดาวเทียม (Muller, 1988) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริงบนพื้นผิวโลก โดยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างระบบพิกัดภาพและระบบพิกัดภูมิศาสตร์ โดยอาจใช้วิธีการดังนี้

2.2.1 Image-to-Image เป็นการแก้ไขทางเรขาคณิตโดยการเปรียบเทียบภาพข้อมูลตั้งแต่สองภาพขึ้นไปที่มีความแตกต่างกันในเรื่องของช่วงคลื่น เวลาที่บันทึกภาพโดยใช้ภาพหนึ่งเป็นภาพอ้างอิง ส่วนภาพอื่น ๆ ก็จะถูกนำมาเปรียบเทียบให้เข้ากับภาพที่ใช้อ้างอิงนี้

2.2.2 Image Mapping หรือ Image-to-Map เป็นการแก้ไขทางเรขาคณิตโดยการเปรียบเทียบระหว่างภาพกับแผนที่ โดยการใช้จุดควบคุมภาคพื้นดิน (Ground Control Point หรือ GCP) ซึ่งจะแสดงพิกัดในระบบต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแปลงตำแหน่งต่าง ๆ ของวัตถุในภาพ เช่น แยกถนน สะพาน ท่าเรือ และลักษณะทางธรณีวิทยาที่เด่น ๆ เป็นต้น

2.2.3 Vector-to-Image เป็นการแก้ไขความคลาดเคลื่อนทางเรขาคณิตโดยนำข้อมูลที่มีค่าพิกัด เช่น เส้นขอบฝั่ง ถนน จากระบบ GIS มาให้ค่ากับข้อมูลดาวเทียมที่ศึกษา

3. การเน้นข้อมูล (Image Enhancement)

เป็นการปรับปรุงหรือเน้นคุณภาพของข้อมูลให้เด่นชัดขึ้นก่อนนำมาวิเคราะห์ให้มีความสะดวกและถูกต้องมากขึ้น มีวิธีการดังนี้

3.1 การยืดภาพ (Stretch) คือการทำให้รูปทรงของภาพมีความถูกต้องเนื่องจากภาพอาจมีการบิดเบี้ยวเนื่องจากความโค้งของโลก มุมการบันทึกภาพ เป็นต้น ทำได้โดยวิธี

3.1.1 Linear Contrast Stretch เป็นการขยายพิสัย (Range) ของค่าความเข้มสีเทาเดิมให้มีค่ามากยิ่งขึ้น

3.1.2 Histogram Equalization เป็น Non-Linear Contrast Stretch โดยการกระจายค่าความเข้มสีเทาให้เป็นการกระจายแบบปกติ คือให้จำนวนจุดภาพในแต่ละค่าความเข้มมีจำนวนใกล้เคียงกัน

3.1.3 Piecewise Stretch การขยายค่าความเข้มสีเทาเฉพาะช่วงที่ต้องการให้ขยายออกไป ทำให้ได้ข้อมูลชัดเจนเฉพาะช่วงที่ต้องการ

3.2 การกรองข้อมูล (Filtering) เป็นขบวนการเน้นคุณภาพของข้อมูลให้เด่นขึ้นเพื่อปรับปรุงค่าความสว่างของภาพ การปรับภาพให้มีความคมชัดง่ายต่อการนำมาวิเคราะห์ทำได้โดยวิธี High Pass และ Low Pass

3.3 การแบ่งค่าข้อมูล (Density Slicing) เป็นการจัดค่าความเข้มของการส่องสว่างในภาพให้เกิดในลักษณะต่อเนื่อง ออกเป็นช่วง ๆ โดยพิจารณาจากการกระจายความถี่ของค่า DN ในฮิสโตแกรม

4. การจำแนกประเภทข้อมูล (Image Classification)

เนื่องข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นข้อมูลดาวเทียม RADARSAT ระบบ SA R ซึ่งมีข้อมูลที่น่าสนใจเพียง 1 แบนด์ เป็นภาพขาวดำ ดังนั้นในการศึกษาจึงอาศัยวิเคราะห์ข้อมูลจากดาวเทียมด้วยสายตา (Visual Analysis) ประกอบกับการสำรวจตรวจสอบในพื้นที่จริง

4.1 การแปลความหมาย (Definition)

การแปลความหมายจึงอาศัยวิเคราะห์ข้อมูลจากดาวเทียมด้วยสายตา (Visual Analysis) หรือ การแปลตีความหมาย (Photographic Interpretation) หมายถึงการวินิจฉัย (Identification) หรือ พิสูจน์ข้อมูลหรือสิ่งที่ปรากฏอยู่ในลักษณะต่าง ๆ ในข้อมูลจากดาวเทียม หรือ ภาพถ่ายจากดาวเทียม นั้น ๆ (Satellite Image) ว่าควรเป็นสิ่งใด หรือน่าจะเป็นอะไร จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ (Analyze) กันอย่างมีระบบโดยการ นำเอาข้อมูล (Data) และข้อสนเทศ (Information) จากหลาย ๆ ด้าน มาประกอบกันเพื่อช่วยในการวิเคราะห์วินิจฉัยว่าข้อมูลหรือสิ่งที่ปรากฏในภาพ หรือ ข้อมูลจากดาวเทียม นั้น ๆ ว่าน่าจะเป็นสิ่งใดในพื้นที่จริง ๆ

การแปลตีความต้องอาศัยความรู้หลายสาขา (Interdisciplinary) มาประกอบกันเพื่อวินิจฉัยสิ่งที่ถูกต้อง การที่จะแปลตีความ โดยทั่วไปนักแปลที่ดีควรมีคุณสมบัติดังนี้

4.1.1 ความรู้ภูมิหลัง (Background) การวินิจฉัยหรือแปลตีความพื้นที่ใดก็ตาม หากผู้แปลตีความมีความรู้และประสบการณ์ในด้านนั้นอยู่แล้ว ย่อมจะได้เปรียบกว่าบุคคลที่มาจากสาขาอื่น

4.1.2 ความสามารถของสายตา (Visual Activity) การแปลตีความจำเป็นต้องอาศัยความสามารถ ของสายตาของผู้แปล เป็นองค์ประกอบด้วย เนื่องจากการวินิจฉัยภาพ จำเป็นต้องพิจารณารายละเอียดที่ปรากฏในภาพในลักษณะของสี (Color) ลายเนื้อภาพ (Texture) ความเข้มของสี (Tone) ผู้มีสายตาดีย่อมสามารถจำแนกพื้นที่ได้ดีกว่า และผู้แปลตีความที่มีอายุมากขึ้นประสิทธิภาพในการแปลตีความจะด้อยลง

4.1.3 ความสามารถของจิตใจ (Mental Activity) ความสามารถของจิตใจมีความสัมพันธ์กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความ เป็นคนใจเย็น รอบคอบ ชอบสังเกต จนเป็นผู้ที่มีความสามารถแปลภาพได้ดี คนใจเย็นและช่างสังเกตเป็นพิเศษ จึงมั่นใจและวินิจฉัยได้อย่างถูกต้อง ความ สามารถของจิตใจจึงเป็นคุณสมบัติ อีกประการหนึ่งของผู้แปลตีความที่ดี

4.1.4 ประสบการณ์ (Experience) ผู้แปลตีความที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของบริเวณที่ดำเนินงานแปล ภาพถ่าย จะสามารถวินิจฉัยสิ่งที่ปรากฏในภาพได้ดีกว่า ผู้ไม่มีประสบการณ์

4.2 หลักในการแปลตีความ (Principle for Interpretation)

หลักในการแปลตีความ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากที่สุด ควรปฏิบัติดังนี้

4.2.1 แปลตีความจากสิ่งที่เห็นได้ชัด เข้าใจและวินิจฉัยง่ายที่สุดไปหายากที่สุด (Easy to Difficult) เพื่อหลีกเลี่ยงความ รู้สึกท้อใจเบื่อหน่าย ในการแปลตีความสิ่งที่ยากและสงสัย ควรแปลตีความในตอนหลัง

4.2.2 แปลตีความจากสิ่งที่คุ้นเคยหรือพบเห็นในชีวิตประจำวันหรือสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวหรือสิ่งที่มีความรู้รอบภายหลัง (Around to Far) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้พื้นฐานของผู้แปลตีความ

4.2.3 แปลตีความจากเรื่องทั่ว ๆ ไป เป็นกลุ่มใหญ่แล้วจึงพิจารณาแยกรายละเอียดในแต่ละประเภท ในลักษณะที่เรียกว่า แปลตีความจากหยาบไปละเอียด (Zone to Sub Zone)

4.2.4 แปลตีความเรียงลำดับเป็นระบบให้ครบวงจร (Complete Cycle) เป็นแต่ละประเภท ๆ ไปไม่ควรกลับไปกลับมา ปะปนกัน เพราะจะทำให้รายละเอียดของข้อมูลไม่ต่อเนื่องกัน หรืออาจจะขาดหายไปได้

4.2.5 แปลตีความโดยใช้ปัจจัยหรือข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันอันเป็นพื้นฐานที่จะวินิจฉัยข้อมูลได้ถูกต้อง (Data Association)

4.2.6 แปลตีความโดยอาศัยปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการนำมาวิเคราะห์หรือวินิจฉัย ในการจำแนกข้อมูลหรือ ส่วนต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อมูลจากดาวเทียม ดังนี้

4.2.6.1 รูปร่าง (Shape) รูปร่างของวัตถุที่เห็นเฉพาะด้านบน ซึ่งปรากฏในภาพถ่ายทางอากาศและภาพถ่ายดาว เทียม ย่อมมีความแตกต่างจากรูปร่างที่เราเห็นทั่วไปที่เห็นเมื่อมองจากภาคพื้นดิน อย่างไรก็ตามวัตถุแต่ละชนิดถ้ามี รูปร่างเฉพาะของตนเองที่ช่วยให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า วัตถุนั้นควรเป็นอะไร รูปร่างของวัตถุจึงมีความสำคัญมาก และในบางกรณีอาจจะ เป็นปัจจัยที่นำมาใช้ในการตัดสินใจ และหาข้อยุติ

4.2.6.2 ขนาด (Size) วัตถุที่ปรากฏในภาพถ่ายจะมีขนาดใหญ่เท่าใดขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ ขนาดที่แท้จริงของวัตถุนั้น, มาตรการส่วนของภาพ และความชัดเจนของ กล้องหรือระบบการถ่ายภาพ

4.2.6.3 เงา (Shadow) การเกิดเงาขึ้นในภาพมีสาเหตุมาจากปัจจัยดังนี้ คือ เวลาของการถ่ายภาพ, ทิศทางการบินถ่ายภาพ และมุมของดวงอาทิตย์ (Sun Elevation)

4.2.6.4 ความเข้มของสี (Tone and Color) ภาพขาว - ดำ จะมีช่วงแตกต่างของ วัตถุน้อยเพราะเราจะสังเกตเห็น ได้แต่เพียงสีขาวสุด ไ้ไปจนถึงสีดำสุดเท่านั้น นักแปลตีความ ภาพถ่าย จะใช้ช่วงแถบสีนี้ในการวิเคราะห์จำแนกวัตถุ โดยใช้หลักที่ว่าวัตถุต่าง ๆ จะมีความเข้มของสีที่แตกต่างกัน ทำให้การสะท้อนแสงของวัตถุแต่ละชนิดในภาพแตก ต่างกัน

4.2.6.5 การตัดกันของสี (Contrast) ระหว่างวัตถุและพื้นด้านหลัง (Background) ข้อมูลที่มีความหลากหลาย หรือแตกต่างกัน ทางสีสันมากหรือได้รับการปรับแต่ง สีสันให้เด่นชัดขึ้น ก็จะมีผลให้มีการตัดกันของสีมากขึ้นซึ่ง ช่วยให้สามารถจำแนกประเภทหรือ ลักษณะของข้อมูลจากดาวเทียม ได้ดียิ่งขึ้น

4.2.6.6 ความหยาบละเอียด (Texture) ความหยาบละเอียดของวัตถุที่ปรากฏ อยู่ในสภาพสามารถจำแนกได้ คือ เรียบ (Smooth), ละเอียด (Fine), ปานกลาง (Medium), หยาบ (Coarse), ขรุขระ (Rough)

4.2.6.7 รูปแบบ (Pattern) รูปแบบของวัตถุที่ปรากฏในภาพจะช่วยในการ วิเคราะห์ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้อย่างดี ว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือมนุษย์ ทำขึ้นมา โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

4.2.6.7.1 รูปแบบของสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติเกิดจากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ สภาพทางภูมิศาสตร์ในบริเวณท้องถิ่น (Local Geography), สภาพภูมิประเทศ (Topography) เช่น เทือกเขา หุบเขา, ลักษณะดิน (Soil) เช่นการพังทลายของดิน, สภาพภูมิอากาศ (Climate) เช่น

การพัดของลมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงชายฝั่งทะเล, การเกิดของพืชพรรณธรรมชาติ (Plant Formation) เช่น การเกิดเป็นแนวของป่าชายเลนและการรวมกลุ่มของพันธุ์ไม้ชนิดต่าง ๆ

4.2.6.7.2 รูปแบบของสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ตัวอย่างเช่น ถนน (Road), สะพานท่าเทียบเรือ (Port)

4.2.6.8 แหล่งที่ตั้ง (Location) สภาพแหล่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และความสูงจากระดับน้ำทะเล จะช่วยในการวิเคราะห์ สิ่งปรากฏในภาพว่า ควรจะเป็นอะไร

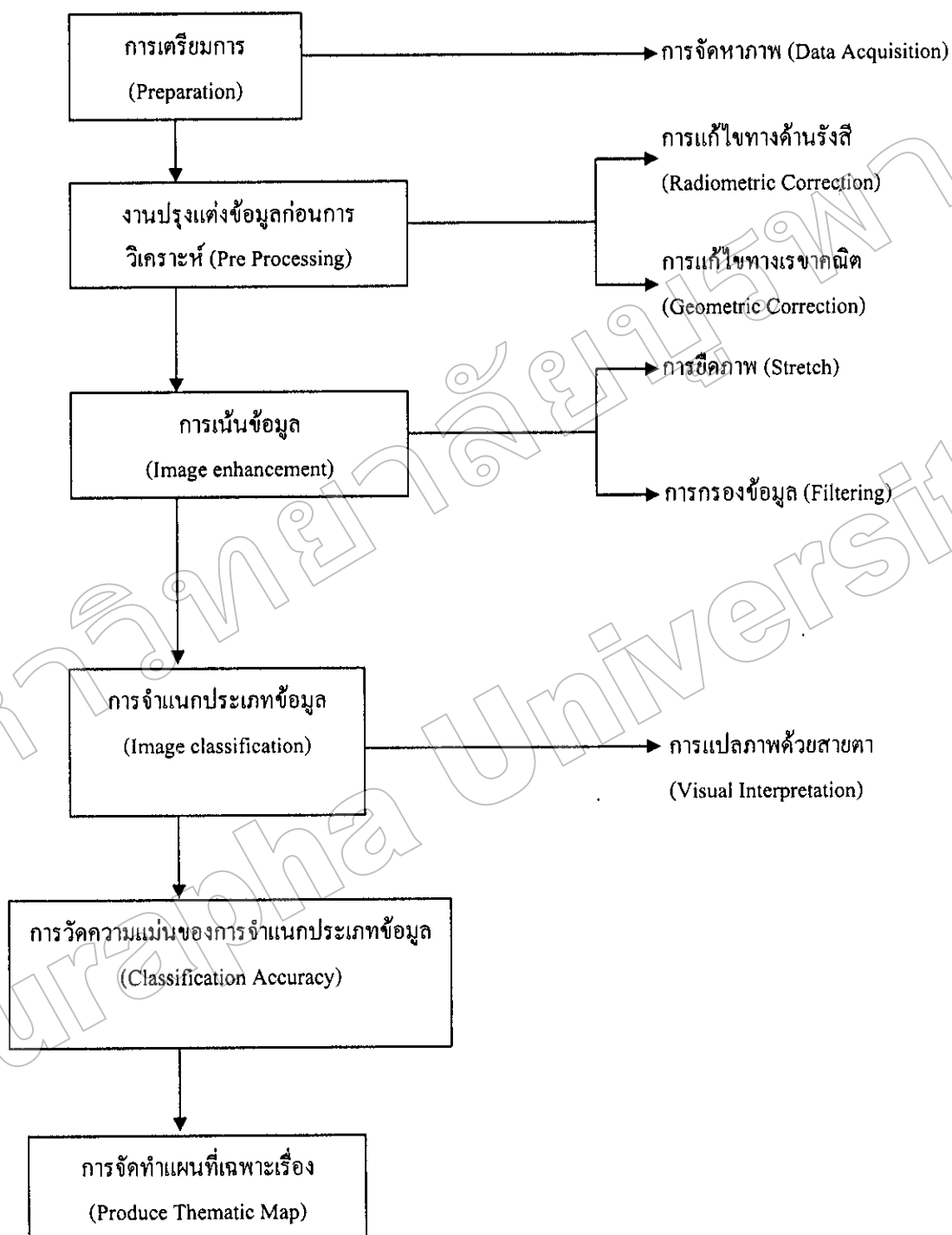
4.2.6.9 การรวมกลุ่ม (Association) แม้ว่าแหล่งที่ตั้ง (Location) และการรวมกลุ่ม (Association) จะมีใช้ปัจจัย ที่ชี้ลักษณะของสิ่งปรากฏในภาพโดยตรง แต่ก็ช่วยในการบ่งบอกถึงสภาพแวดล้อมของสิ่งนั้นว่าเป็นอย่างไร ทำให้ การตัดสินใจกระทำ ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งการรวมกลุ่มจะเน้นให้เห็นถึงว่าวัตถุบางชนิดมีความใกล้ชิดและความสัมพันธ์กับวัตถุอื่นอย่างไร หรือวัตถุแต่ละชนิดจะช่วยยืนยันว่าวัตถุอื่น ๆ ที่อยู่ในบริเวณนั้นควรเป็นอย่างไร

4.2.6.10 ภูมิหลังของผู้แปล (Background) ผู้แปลตีความภาพจากข้อมูลดาวเทียมที่มีความรู้เกี่ยวกับพื้นที่ที่ตี เช่น ลักษณะภูมิประเทศ ธรณีวิทยา ดิน การใช้ประโยชน์ที่ดิน ภูมิอากาศตลอดจนฤดูกาลเพาะปลูก จะได้เปรียบผู้ แปลตีความที่ไม่มีภูมิหลังในพื้นที่

5. การวัดความแม่นยำของการจำแนกประเภทข้อมูล

กระทำโดยการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ภาพถ่ายจากดาวเทียมมาออกสำรวจข้อมูลภาคสนามได้แก่ การเก็บจุดพิกัดของตำแหน่งที่ตั้งโป๊ะจริงในพื้นที่ศึกษาโดยใช้เครื่องมือบอกพิกัดทางภูมิศาสตร์ (GPS reciever) แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบกับตำแหน่งกับภาพถ่ายจากดาวเทียม ว่ามีความถูกต้องของตำแหน่งเพียงใด

6. การจัดทำแผนที่เฉพาะเรื่อง คือแผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งโป๊ะที่ได้จากการแปลภาพถ่ายจากดาวเทียม RADARSAT ในพื้นที่ศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ, ฉะเชิงเทรา และชลบุรี โดยใช้โปรแกรมประยุกต์ด้านระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ Arc View® GIS 3.3

ภาพที่ 3-1 แสดงขั้นตอนทั่วไปที่ใช้ในการประมวลผลภาพถ่ายดาวเทียม

การจัดการ

หลังจากผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดาวเทียมแล้ว จึงนำผล ข้อมูล ตลอดจนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลมาผสมผสานกับข้อมูลอื่น ๆ เช่น ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ข้อมูลทางด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จากหน่วยงานราชการต่าง ๆ หรือแหล่งข้อมูลอื่น พร้อมทั้งข้อมูลจากการออกแบบสอบถามกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่กลุ่มชาวประมงกลุ่มชาวประมงผู้ประกอบการอาชีพโป๊ะ เพื่อสอบถามความคิดเห็นและทัศนคติในการประกอบอาชีพทำการประมงโป๊ะ นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป โดยสรุปเป็นขั้นตอนดังนี้

1. รวบรวมข้อมูล มีดังนี้

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคม จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยมีที่มาจากหน่วยงานราชการ และหน่วยงานต่าง ๆ

ข้อมูลด้านกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องมือประมงประจำที่ประเภทโป๊ะ ในบริเวณพื้นที่ศึกษา รายชื่อผู้รับอนุญาตทำการประมงด้วยเครื่องมือประมงประจำที่ประเภทโป๊ะ จากกรมประมงในจังหวัดสมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา และชลบุรีจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ

ข้อมูลด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการทรัพยากร

2. การเก็บข้อมูลแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลที่ได้พร้อมทั้งข้อมูลการแปลภาพถ่ายจากดาวเทียม RADARSAT มาวางแผนการเก็บข้อมูลภาคสนาม และดำเนินการออกแบบสอบถาม เพื่อสอบถามความคิดเห็นและทัศนคติในการประกอบอาชีพทำการประมงโป๊ะ

3. วิเคราะห์ข้อมูล จากข้อมูลการออกแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติหาอัตราส่วนความคิดเห็น

4. ประมวลผลข้อมูล นำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาประกอบกันเพื่อศึกษาความเหมาะสมของกฎหมายที่ใช้บังคับกับเครื่องมือประมงประจำที่ประเภทโป๊ะ ตลอดจนประสิทธิภาพในการบังคับใช้

5. ศึกษาหา ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมาย ให้เหมาะสมสอดคล้องกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเครื่องมือประมงประจำที่ประเภทโป๊ะ